

Nouzovský žurnál

6

ročník X

1996

**AKCE NÁVRAT 1996
ZTRACENÁ VESNICE**

Co najdete uvnitř

	Informační servis informace o tom, co bude	2
	Ztracená vesnice reportáž z 11. ročníku akce Návrat	3
	Pod závojem tmy (3) seriál o nočních příhodách, tentokrát zaznamenaných v nočníku	17
	Slavné výroky nejoblíbenější rubrika Nouzovského Žurnálu	20

Nouzovský Žurnál, ročník X, číslo 6
Vyšlo 6. prosince 1996 v Kolíně
Uzávěrka čísla 1. prosince 1996

INFORMAČNÍ SERVIS

◆ Termíny výprav

- 14. prosince
- 21. prosince - vánoční besídka
- 18. ledna
- 1. února
- 22. února
- 8. března
- 22. března
- 5. dubna
- 19. dubna
- 3. května
- 17. května
- 31. května
- 14. června
- 28. června

◆ Termíny v květnu a červnu bez záruky, některé budou vyhrazeny pro družinové výpravy.

◆ Nouzovský Žurnál bude v roce 1997 vycházet v následujících termínech:

- č. 1 - 7. února
- č. 2 - 4. dubna
- č. 3 - 6. června
- č. 4 - 6. července (podle termínu tábora)
- č. 5 - 3. října
- č. 6 - 5. prosince

ZTRACENÁ VESNICE

AKCE NÁVRAT - 11. ROČNÍK - 1996

(vypráví Šéd'a)

Leták na nástěnce otevírá druhé desetiletí akce Návrat. Termín je stanoven na sobotu 12. října v 18 hodin. Podpisový arch má kapacitu 24 lidí. Pořadatelem je Marian, rozvoz zajišťuje Kosa s firemní avii.

Je sobota 12. října, 18 hodin a před klubovny ve Sluneční ulici se scházejí účastníci 11. ročníku akce Návrat. Marian už úřaduje uvnitř. Chystá výchozí zprávy a obálky na občanky a peníze. Poté vyzývá účastníky, aby dobrovolně vytvořili dvojice. Ty si pak zve postupně dovnitř k obvyklému rituálu zalepování občanských průkazů a peněz pro případ ztroskotání. Dvojice dostává přiděleno písmenné označení, které udává místo výsadku. První dvojice dostává A, druhá B, a tak dále. Je mi proto podezřelý, že s Jaruškou dostáváme mimo pořadí písmeno L. Konstatuju, že jde buď o protekci, nebo se chystá nějaký podraz. Vzpomínám na Vojínovu past uchystanou pro Čerta, do které jsem byl díky Mártýho záměně lapen já s Helčou. Nicméně stavíme se k případným útrapám čelem, nejsme žádná ořezávátka.

Účastníků je nakonec 18. Lucie pozvala kluky z Barbuchy, ale místo čtyř dorazil jen jeden, Honza. Bobr zjišťuje, že je lichý, a tak půjdou spolu. Honza je historicky 98. účastník akce Návrat, takže stovka opět zůstala nedosažena. Za rok už ale určitě padne.

Marian volá všechny dovnitř. Seznamuje nás s letošní novinkou. Cíl akce si budeme muset nejdříve vyloučit. Čeká nás doplňovačka s dvaceti pěti čtyřpísmennými slovy, jejichž druhá písmena tvoří tajenku.

„Nechal jsem to doma rodinu zkontrolovat,“ svěřil se nám Marian. „Po půlhodině luštění to vypadalo na rozvod, takže jsem musel vymyslet ještě jednu doplňovačku, lehčí.“

Dále Marian vychvaluje svůj provázkový patent umožňující roztr-

žení obálky jedním trhem za vyčnívající provázek. Navíc máme na obálce přilepen deníček na záznam svého putování a u něj tužku pro dva (to je tužka, která má ořezané oba konce).

Pak nám Marian přeje úspěch a rozcházíme se k autům. Tam zjistíme, že náš výsadek L je prominentní. Zatímco se všichni tlačí na korbu avie, řízené Kosou a navigované Kozou, my jedeme s Marianem žigulíkem. Zde se dozvídáme důvěrnou informaci, že v cíli cesty bude podáván guláš. Marian ho veze v kufru ve velikém hrnci.

Zavazujeme si oči a auta vyrážejí na cestu.

Seznamme se teď s obsahem výchozí zprávy. První strana vypadala takto:

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25

I

II

III

IV

Tajenka se ukrývá v druhém řádku

1. Pozdrav. 2. Hodně vody. 3. Jméno psa. 4. Základní jednotka hmoty. 5. Volání na drůbež. 6. Ženské jméno. 7. Příbuzná.
8. Odloženo ad ....? 9. Utrpení. 10. Jméno herce Delona.
11. Hudební, módní, názorové hnutí. 12. Útok knižně.
13. Chlapecké jméno. 14. Ušlechtilý kůň. 15. Noční motýl.
16. Nájezdník. 17. Nádoba na volební lístky. 18. Cukrová ....?
19. Světadíl. 20. Šatní škůdci. 21. Tekutá pochutina. 22. Mongolský vladař (Čingis...). 23. Citoslovce dětského loučení. 24. Římských 1111. 25. Lovecký pes.

Tak už víte, kam se máte dostat? Přeji šťastnou cestu.

Na druhé straně bylo toto:

Pokud se vám zdá první těžká, luštěte tuto. Výsledek je stejný.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25

I

II

III

IV

Tajenka se ukrývá v druhém řádku

1. Pozdrav. 2. Hodně vody. 3. U. S. torna. 4. Základní částice hmoty. 5. Volání na drůbež. 6. Část svíčky. 7. Příbuzná.
8. Odloženo ad ....? 9. Utrpení. 10. Jméno herce Delona.
11. Kříženec koně a osla. 12. Útok knižně. 13. Sušená tráva.
14. Ušlechtilý kůň. 15. Noční motýl. 16. Nájezdník. 17. Nádoba na popel zemřelých. 18. Obvazová ....? 19. Světadíl. 20. Šatní škůdci.
21. Zušlechtěné železo. 22. Mongolský vladař (Čingis...).
23. Citoslovce dětského loučení. 24. Římských 1111.
25. Lovecký pes.

Snad už víte kudy kam.

V pravém dolním rohu byla navíc nalepena šifra, vedle které byl namalován veliký hlemýžď, aby bylo každému jasné, o co jde.

D K O L Í N A
 O O U Č A R O
 Ě N E A S I U
 N Š J K T 1 S
 D U Ý R E 6 E
 O D Z V M K V
 H C Ý V O R E

Obě doplňovačky měly stejnou tajenku. Jak je patrné, druhá doplňovačka je pouze zjednodušenou variantou té první. Za povšimnutí stojí například 17. slovo: první varianta - nádoba na volební lístky, druhá varianta pro ty, kdo nechodí volit - nádoba na popel zemřelých.

Měl bych ještě třetí variantu - útvar rychlého nasazení.

Teď už se ale vraťme do terénu.

19.35 - Jsme vysazeni u Habrkovic. Marian nám předává obálku s doplňovačkou a obálku pro případ ztroskotání. Potom odjíždí. Otevíráme obálku škrbnutím za provázek. Kupodivu Marianův patent funguje. Jsem zvědavý, jak dopadne luštění. Nemám rád, když někdo testuje moji inteligenci. Jaruška se mnou vřele souhlasí. Začínáme luštit. Jde nám to docela slušně, i když občas se rozcházíme. Například Jaruška tvrdí, že na slepice volají „koko“, kdežto já bych si tipoval spíš „pipi“. Přestože Jaruška má původem blíže k vesnici (ať mi to štítaráci prominou), pravdu mám já. Dostáváme se k číslu 18, kde máme doplnit slovo k přídavnému jménu cukrová.

„Vata,“ prohlašuju.

„Řepa,“ oponuje Jaruška.

Původ se nezapře. Jelikož Marian je z města, správně je vata. Poté zjišťujeme, že písmeno CH pro Mariana neexistuje, ale je nahrazeno dvěma písmeny C a H. Po pěti minutách máme vylušteny asi dvě třetiny doplňovačky, ale dál nám to nejde. Například ne a ne si vzpomenout, jak se řekne ušlechtilý kůň na čtyři.

Účel světí prostředky. Obracíme stránku a luštíme druhou doplňovačku. Jelikož tajenka bude evidentně stejná, doplňujeme chybějící písmena do té první. Opět však nevíme, jak se řekne ušlechtilý kůň na čtyři. Zbytek tajenky si domýšlíme a zde je výsledek:

HOSTINEC U LUTERŮ V RASOCHÁCH

Ještě pro pořádek luštíme šneka, kde se objevuje pokračování tajenky:

KTERÝ JE ASI 16 KM VZDUŠNOU ČAROU SEVERO-VÝCHODNĚ OD KOLÍNA

Máme štěstí. V práci dělám s kolegou, který je z Rasoch a do práce jezdí autobusem přes Týnec nad Labem, takže tuším, kde Rasochy, které se nacházejí na okraji kolínského okresu, jsou. Jaruška

má také určité tušení. Jezdí tam totiž na houby a na borůvky.

Luštění nám zabralo 10 minut. Vyrážíme směrem, kterým odjel Marian.

- Ve stejnou dobu jako my jsou vysazeni také Šárka a Čert mezi Konárovicemi a Jelenem. Vyrážejí do Jelenu, kde luští doplňovačku a pak se orientují podle jízdního řádu. Protože vědí, kde Rasochy hledat, snadno určují výchozí směr Domanovice, Týnec nad Labem, Rasochy.

19.41 - Vysazeni jsou Helča a Tom nedaleko Býchor. Po vyluštění zprávy se vydávají do Němčic.

19.46 - Ocitáme se na křižovatce s hlavní silnicí z Kutné Hory do Přelouče. Je zde autobusová zastávka, a tak čerpáme další informace. Dozvídáme se, že poblíž je Záboří nad Labem. Potřebujeme se dostat do Týnce, kde je most přes Labe. Jenže kudy se tam jde? Vlevo je Kutná Hora, vpravo Přelouč a rovně cesta nevede. Chvíli zvažujeme a pak se rozhodujeme pro cestu vpravo, tedy na Přelouč.

19.50 - Šárka a Slon jsou vysazeni mezi Němčicemi a Jestřabí Lhotou. Vyluštili zprávu a vydávají se rovnou za nosem, v tomto případě za avíí, protože Rasochy jim nic neříkají.

20.00 - Janinka a Herouš jsou vysazeni nedaleko Ohař. Po vyluštění zprávy se vydávají do Jestřabí Lhoty.

20.01 - Jsme v Kobylnici a za chvíli poprvé jásáme, protože je zde odbočka do Záboří nad Labem, pouhé 3 kilometry. Směr je jasný, pokračujeme dále.

20.10 - Vysazeny jsou Ještěrka a Lucie. Vyluštily zprávu a vydaly se za jedinými světly, která viděly. Došly do Dobšic, zde se otočily a vyrazily zpět.

20.20 - Další výsadek tvoří Kát'a a Dáša. Po vyluštění zprávy vyrážejí za světlem a došly do Žehuně. Zkoumají autobusovou zastávku a zjišťují velké kulové. Vydávají se tedy po silnici na Choťovice.

20.22 - Šárka a Čert jsou v Bělušicích a odbočují do Krakovan.

- Šárka a Slon procházejí Jestřabí Lhotou, kde je rušno, protože je tam diskotéka. Když vyšli z vesnice, ruch diskotéky vystřídal hláhol Janinky a Herouše, kteří jsou slyšet na kilometr dopředu.

Šárka se Slonem se schovávají do pole a nechávají je projít okolo. Pak pokračují dál, zatímco Janinka a Herouš jdou do Jestřabí Lhoty a odtud do Němčic.

20.30 - Jsme v Záboří nad Labem a neomylně se blížíme k Týnci.

20.31 - Helča a Tom dorazili do Němčic. Zde nenacházejí nic zvláštního a pokračují tedy na Týnec nad Labem.

20.32 - Kuba a Ještěr jsou vysazeni u Běrunic. Po vyluštění zprávy se vydávají na cestu směrem k silnici Poděbrady - Chlumec nad Cidlinou.

20.45 - Poslední výsadek tvoří Bobr a Honza, kteří se ocitli v Lišicích. Je tu tma, na autobusové zastávce není nic. Berou zavděk každou možností získat informace a v telefonní budce listují v telefonním seznamu. Mezitím k budce přijel chlápek na kole a když viděl, že je obsazeno, zapálil si cigaretu a čekal. V telefonním seznamu se nic zajímavého nevyskytuje, a tak se Bobr a Honza vydávají do Chlumce nad Cidlinou.

20.53 - Dorazili jsme do Týnce nad Labem. Přecházíme přes Labe a vydáváme se do kopce směrem na Chlumec nad Cidlinou. Jaruška tuhle silnici zná, a tak navrhuje zkratku úzkou uličkou přímo do kopce. Je zde značka jednosměrné ulice a nic tu nejezdí. Stoupáme do prudkého kopce a náhle ulice plynule přechází ve schodiště. Není mi jasné, kudy se z téhle jednosměrné pasti dostávají auta ven. Anebo jsem se přehlédl, což je pravděpodobnější.

Zkratka funguje, po schodech se dostáváme přímo na náměstí. Po takové námaze je třeba se občerstvit, a tak oba šátráme v batůžkách po perníku. Shodou okolností oba vytahujeme stejný perník. To, že za chvíli oba stejně u jídla funíme, už není shoda okolností, ale skutečnost, že stále jdeme do kopce.

21.05 - Šárka a Čert jsou v Krakovanech. Šárka je mírně vyděšená z jednoho ptáka, který se ukrýval na stromě a nečekaně pípl, když šli okolo. Odbočují na Chlumec nad Cidlinou a mají dobrou náladu, protože cíl je blízko. Vytahují jablko, zakusují se do něj a dále zvyšují již tak poměrně vysoké tempo.

- Janinka a Herouš procházejí Němčice a pokračují do Bělušic.

- Kát'a a Dáša jsou v Choťovicích. Na konci vesnice se k nim připojuje kamarád pes. Nejdříve mu říkají Ferda. Za vesnicí projelo okolo nákladní auto a zastavilo asi 200 metrů od nich. Vylezl z něj nějaký chlápek a volal na psa:

„Žolíku!“

Kát'a s Dášou se ze škarpy vyhrabaly ven a začaly prchat. Jenže Žolík pelášil za nimi. Zatímco Kát'a chtěla zmizet, Dáša ji přemluvila, aby se se psem vrátily zpět. Vyběhly tedy zpátky, ale pes zůstal na místě a nechápavě na ně zíral. Páníček zatím nasedl do auta a odjel. Žolík se tedy přidal k děvčatům.

21.13 - Helča a Tom pokračují z Bělušic na Krakovany a cestou načínají první balíček rozinek.

- Šárka a Slon jsou v Polních Chrčicích, kde jsou náhle donuceni prchat před Lucíí a Ještěrkou. Zatímco Šárka a Slon pokračují dále na Domanovice a Radovesnici II, Lucie a Ještěrka jsou dezorientovány a vydávají se do Ohař.

21.28 - Jsme v Krakovanech a pokračujeme dále na Chlumec. Jaruška se rozpomíná, kde rostou houby a kde borůvky. Povídáme si o všem možném, koho můžeme, toho zdrbneme. Zatím na okolních polích svítí světla. Tma netma, zemědělci orají, až se za nimi práší.

21.30 - Kuba a Ještěr dorazili do Lovčic a dále pokračují do Chlumce nad Cidlinou. Nedlouho po nich tudy procházejí Bobr a Honza.

21.33 - Šárka a Čert procházejí Uhlířskou Lhotou. Za ní se vydávají přímo přes pole za světly Rasoch. Hostinec je táhne.

21.38 - Jede auto.

„Tady je to mělký!“ křičí Dáša a skáče do škarpy.

Vzápětí leží mezi kopřivami metr pod Kát'ou a volá o pomoc:

„Zvedni mě, mě to hrozně pálí!“

Není to snadné, protože Kát'a trčí jednou nohou ve strouze. Když Kát'a Dášu zachránila, pokračovaly dále i s Žolíkem do Žiželic.

21.52 - Jsme v Uhlířské Lhotě. Cíl se blíží. Jízdní řád autobusu Kolín - Rasochy, který už od Týnce průběžně kontrolujeme, nám to potvrzuje. Domníváme se, že světla, která vidíme vpředu napravo od nás

jsou Rasochy, ale jisti si nejsme. Zkratka přes pole nepřipadá v úvahu, silnice je jistější (a taky čistější).

- Ještěrka a Lucie v Ohařích usoudily, že Slon s Šárkou asi věděli, kam jdou, a tak odbočují na Domanovice a Radovesnice II.

21.57 - Šárka a Čert dorážejí do cíle naprosto vyčerpáni. Posledních 300 metrů se přesunovali během, protože si dali závazek, že dobudou cíle ještě před 22. hodinou. Podařilo se.

22.00 - Helča a Tom jsou v Krakovanech. Odbočují na Božec. Po rozinkách přišel na řadu tvrdší kalibr. Rohlík.

- Janinka a Herouš míří z Bělušic do Krakovan.

22.05 - Je to krásný pohled. Před námi je odbočka s cedulí Rasochy 1 km. Nálada je skvělá, přidáváme do kroku. Čeká nás teplo a gulášek.

22.10 - Helča a Tom se dostali do Božce a náhle nastalo velké osvětlení. Jdou špatně! V Krakovanech odbočili příliš brzo. Oba se naráz obracejí a jdou zpět.

- Káťa a Dáša dorazily do Žiželic a pozorují spoustu mládeže. V kulturáku je zábava. Nakoukly tam a rozhodly se tu nezůstat. Jdou dále do Hradišťa II.

22.22 - Jsme v cíli jako druží. U jednoho stolu sedí Šárka, Čert, Marian, Kosa a Koza a uznale nám tleskají. Nicméně Čert má radost, že byli o 25 minut rychlejší než my.

Poseděli jsme, popili a když dlouho nikdo nešel, šli jsme si zahrát kulečník. Některým to šlo podezřele dobře, zřejmě často trénují.

- Šárka a Slon v Radovesnici našli jakýsi naváděcí plakát, zvoucí na diskotéku do Rasoch. Nechce se jim zacházet po silnici přes Hradišťa, a tak podle tohoto plakátu zkoušejí zkratku přes les.

22.50 - Helča a Tom bloumají po Krakovanech a přemýšlí, kudy dál. Tom poznává místní hospodu. Kde ale ty Rasochy hledat, když Marian nevedl okolní vesnice? Plni těchto úvah potkávají Janinku a Herouše.

23.00 - Kuba a Ještěr jsou v Chlumci nad Cidlinou a odtud pokračují směrem na Kolín a Týnec nad Labem.

- V Chlumci jsou i Bobr a Honza a pročesávají autobusové i vlakové nádraží. Nikde ani zmínka o Rasochách. Kde ta díra může být? Po neúspěšném hledání se vydávají směrem na Kolín.

- Zatím v té díře zvané Rasochy je dobrá nálada. Přišel čas dobrého Marianova guláše.

- V Radovesnici se Ještěrka a Lucie dovídají, že do Rasoch je to přes les kousek. Jenže zkoušejte to v noci. A tak se děvčata vydávají po silnici přes Lipec a Božec do Krakovan. V lese je naprostá tma a oběma po třech hodinách společné chůze už došly diskuzní příspěvky.

„Kdyby ti necinkaly klíče v batohu, tak ani nevím, že tady jsi,“ konstatuje Lucie.

Blíží se půlnoc a chůze okolo hřbitova halícího se do mlhy také na odvaze nepřidá. Ale přidá na rychlosti.

23.20 - Uhlířskou Lhotou procházejí Janinka a Herouš a vzápětí Helča a Tom. Jdou stále rovně, i když nevědí kam, ale intuice jim napovídá, že správně. Pak si Tom uvědomil, že tuhle cestu už jednou šel. Před dvěma roky byl vysazen u Rasoch a šel do Býchor. Proklíná svoji dřavou paměť a tluče se do hlavy. Aby se vzpamatoval, tlačí do hlavy další balík rozinek.

- Káťa a Dáša v Hradištku odbočují na Týnec nad Labem.

23.45 - Janinka a Herouš dorazili do cíle značně zmoženi, ale veselí až až.

23.46 - Helča a Tom jsou v cíli a jsou s průběhem akce očividně spokojeni.

„Helča byla naprosto perfektní, protože věděla, kde jsme,“ prohlašuje Tom a dodává: „Tolik rozinek, 0,3 kg, jsem v životě neseš.“

„S Tomášem se šlo bezvadně, celou cestu mi něco vypravoval, moc jsme se nasmáli. Hodnocení celé akce kladné,“ uzavírá Helča a oba se jdou občerstvit.

- Káťa a Dáša jdou lesem a najednou zastavuje auto a jeho osádka se ptá:

„Kudy na Hradec?“

„My to tady neznáme,“ odpovídá Dáša, „my nejsme zdejší.“
Není divu, že osádka vozu se tváří překvapeně.

Za lesem děvčata nacházejí jako zjevení ceduli Rasochoy 1 km. Zatancovaly si radostí polku a jako kulturní lidé jdoucí do kulturního zařízení si oblékly šaty, obuly lodičky a hurá do hospody.

0.15 - Kuba a Ještěr procházejí Levínem, pod ním však odbočují z hlavní silnice na Žiželice. Stejnou chybu po chvíli udělali i Bobr a Honza.

- Ještěrka a Lucie jsou v Krakovanech a pátrají po správném směru. Konečně se dostávají na hlavní Týneckou silnici a vydávají se na Chlumeč nad Cidlinou.

0.24 - Šárka a Slon dorazili do cíle. Zkratka přes les se neobešla bez bloudění, ale nakonec zdárně Rasochoy našli. Slon si stěžuje, že Marianův otevírací patent nefunguje. Čert se připojuje.

„Mně se to povedlo až u páté obálky,“ přiznává Marian.

0.41 - Káťa a Dáša dorazily do cíle v šatech a lodičkách a rázem jsou středem pozornosti celé hospody. Není divu, zde takováto zjevení nebývají zvykem.

- Ještěrka a Lucie jsou v Uhlířské Lhotě a mají obavy, že jdou zase někam jinam. Rasochoy jsou stále v nedohlednu.

0.45 - Kuba a Ještěr jsou v Žiželicích, přemýšlejí kudy dál, a nakonec obrací a volí cestu do Hradišťka. Po chvíli potkávají Bobra a Honzu, kteří jdou proti nim. Kuba a Ještěr jim sdělují, že v Žiželicích nic zajímavého není. Bobr a Honza se také obrací a všichni společně jdou do Hradišťka.

1.00 - Jako zjevení působí směrovka Rasochoy 1 km. Ještěrka a Lucie jásají tak, že to muselo být slyšet až v Rasochách.

1.22 - Ještěrka a Lucie jsou v cíli dost zmožené, ale šťastné, že to mají za sebou. Vrhají se na guláš a pak na šipky. Zábava pokračuje.

1.30 - Kuba, Ještěr, Bobr a Honza jsou v Hradišťku II., ale stále mají utkvělou představu, že cíl je vpravo od nich. Odbočují tedy přes Rozehnalý do Radovesnice II.

2.45 - V Radovesnicích se konečně objevuje první zmínka o Rasochách, plakát zvučí na diskotéku. Jenže kdo se v tom má vyznat.

„Čert ví, kde to je,“ hodnotí Bobr situaci.

Má pravdu. Čert to věděl, ale oni ne a pokračují tedy přes Lipeč a Božkov do Krakovan.

- Hostinec U Luterů v Rasochách zatím pomalu utichá, ukládáme se ke spánku na pódium sálu. První usnul Marian a pak už nikdo, protože Marian začal chrápat tak silně, že málem spadla hospoda. Když se nám podařilo ho různými prostředky utiшит, mohli jsme konečně usnout i my.

4.30 - Naše nešťastná čtveřice bloumá po Krakovanech a konečně nachází jízdní řád autobusu Kolín - Rasochy. Vydávají se tedy směrem na Chlumec nad Cidlinou. Ještěr má problémy s chůzí a Kubovi také není nejlépe.

5.00 - V Uhlířské Lhotě se tragédie této čtveřice ještě prohlubuje, protože odbočují do Hlavečnicku. Krize se dostává do vrcholného stádia. Kubovi je zle a Ještěr se plouží s dřevěnými nohama podél krajnice. Už dávno prakticky nekomunikuje.

6.00 - Naše čtveřice se dohrabala do Hlavečnicku a zde konečně objevuje směrovku Rasochy. S Kubou ještě cloumají žaludeční křeče, zatímco se již rozednívá. Ještěr nabírá ke strhujícímu finiši a po jedné noze se řítí šnečí rychlostí k hostinci U Luterů.

6.50 - Kuba, Ještěr, Bobr a Honza dorazili do cíle. Ještěr se zhroutil na práh a pláče štěstím. Uvnitř si všichni klidně pochrupují.

„Vstávejte, vy darebáci,“ probral se Ještěr z němoty a dál hlasitě nadává, že všichni už spí, zatímco oni se plahočí cestou necestou.

Když se mu podařilo všechny vzbudit, uklidnil se a uložil se ke spánku. Stejně udělali zbylí tři cestovatelé.

Ty tam byly ráno veškeré útrapy z probdělé noci. Zůstaly jen vzpomínky, případně noční můra, jak u koho. Ale to už k Návratu patří zcela neodmyslitelně. Někdo to zkrátka musí odnést, aby bylo na co vzpomínat, jinak to nemá tu správnou úroveň. Jen ať je to proboha někdo jiný než já. Tak zní všeobecné přání všech účastníků všech akcí Návrat.

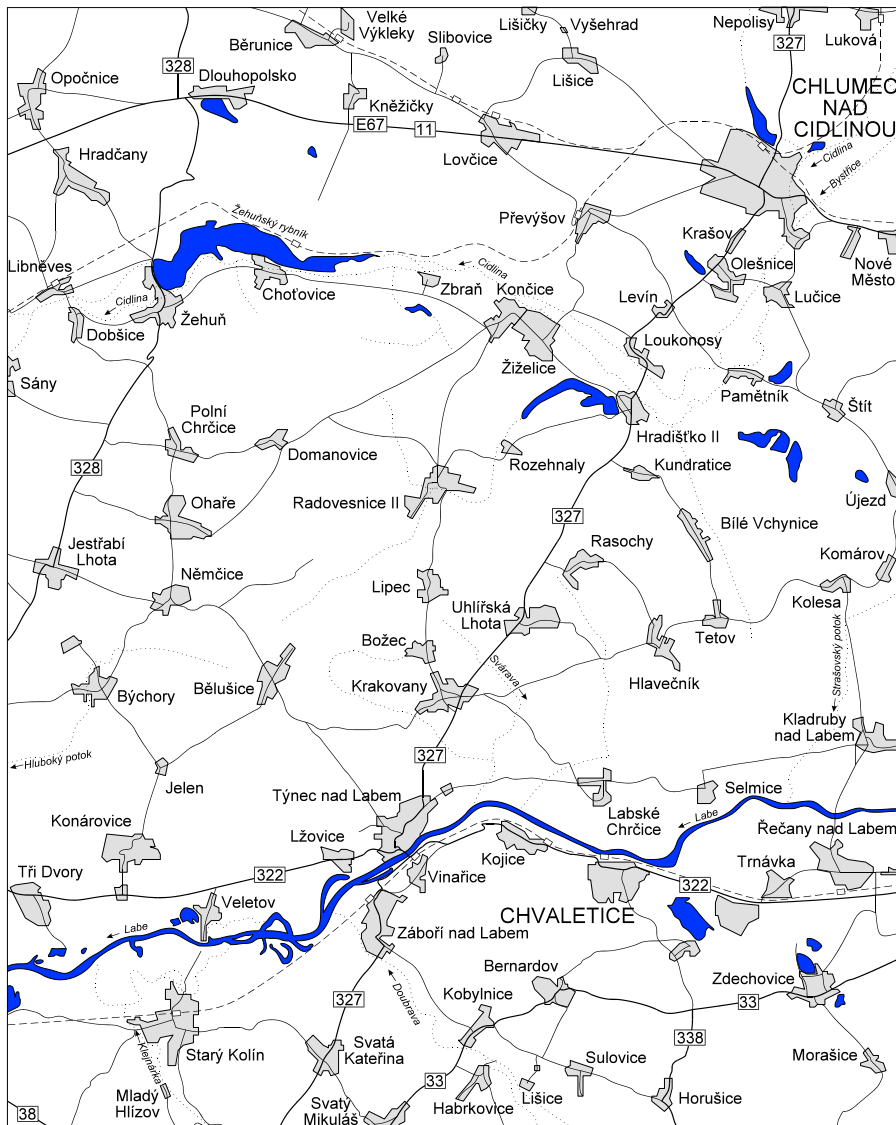
Konec dobrý, všechno dobré. Všichni došli do cíle, takže nikoho nepohřešujeme. Jediným pohřešovaným této noci je vlastně pes Žolík. Proto jedeme Kosovou avíí přes Choťovice, kde psa vracíme zpět jeho majiteli.

11. ročník je tedy minulostí a můžeme se těšit zase za rok.

Výsledky 11. ročníku akce Návrat

pořadí	jména	čas	délka trasy	body
1.	Šárka - Čert	2:22	12 km	10
2.	Jaruška - Šed'a	2:47	13 km	9
3.	Janinka - Herouš	3:45	15 km	8
4.	Helča - Tom	4:05	14 km	7
5.	Kát'a - Dáša	4:21	16 km	6
6.	Šárka - Slon	4:34	15 km	5
7.	Ještěrka - Lucie	5:12	22 km	4
8.	Bobr - Honza	10:05	27 km	3
9.	Kuba - Ještěr	10:18	32 km	3

Historická tabulka

1. (1.)	Šeďa	77	50. (49.)	Mary	8
2. (2.)	Čert	55	51. (50.)	Hop	8
3. (3.)	Šárka H.	48	52. (51.)	Cvrček (Žlutý Kvítek)	7
4. (5.)	Šárka V.	48	(51.)	Gogo	7
5. (4.)	Slon	45	(51.)	Radek	7
6. (12.)	Káfa	32	(51.)	Dibi	7
7. (9.)	Bobr	31	(51.)	Martina K.	7
8. (6.)	Starosta	30	(51.)	Fanas	7
9. (7.)	Vojín	30	(51.)	Honza K.	7
10. (8.)	Míla	29	(51.)	Smahňák	7
11. (14.)	Dáša	28	60. (59.)	Baterka	7
12. (10.)	Čmelák	28	61. (60.)	Martina (Stopaři)	6
13. (11.)	Dodo	26	(60.)	Blondřák	6
14. (20.)	Jaruška	26	63. (63.)	Pizi	6
15. (16.)	Helča	25	64. (64.)	Blondřa	6
16. (18.)	Tom	25	(64.)	Kadajča	6
17. (13.)	Kosa	24	66. (66.)	Bublina	5
18. (15.)	Buggy	21	(66.)	Lenka (Stopaři)	5
19. (21.)	Lucie J.	19	68. (68.)	Hany	5
20. (17.)	Pitras	18	69. (69.)	Žába	4
21. (19.)	Míša	17	(69.)	Jitka	4
22. (22.)	Kuba D.	17	(69.)	Samec	4
23. (43.)	Herouš	17	(69.)	Lenka P.	4
24. (25.)	Ještěrka	17	73. (73.)	Alena P.	4
25. (22.)	Ala V.	14	74. (74.)	Lenka Š.	3
(60.)	Janinka	14	(-)	Honza (Barbucha)	3
27. (24.)	Mech	13	76. (75.)	Věra	3
28. (26.)	Koko	12	77. (76.)	Lucka	3
29. (27.)	Káče	12	(76.)	Petr	3
30. (45.)	Ještěr	12	79. (78.)	Mirka	3
31. (28.)	Želva	11	80. (79.)	Martina	3
(28.)	Špek	11	(79.)	Jarda	3
33. (30.)	Jana G.	11	82. (81.)	Myška	3
34. (31.)	Návro	10	(81.)	Máček	3
(31.)	Kocour	10	84. (83.)	Cvrček (Stopaři)	3
(31.)	Pavel	10	85. (84.)	Krteček	3
37. (34.)	Pipi	10	(84.)	Marian	3
38. (35.)	Amík	10	87. (86.)	Jerry	3
39. (36.)	Jarda K.	9	(86.)	Robert	3
(36.)	Kuba U.	9	89. (88.)	Terezka	3
(36.)	Hardy	9	90. (89.)	Koza	2
(36.)	Pedro	9	(89.)	Andrea	2
(36.)	Navys	9	92. (91.)	Luboš	1
(36.)	Soptík	9	(91.)	Ivana	1
45. (42.)	Lenka V.	9	(91.)	Skyslo	1
46. (44.)	Kesťa	9	(91.)	Kuře	1
47. (46.)	Haňára	9	(91.)	Vilík	1
48. (47.)	Kopyto	8	(91.)	David	1
(47.)	Jirka	8	(91.)	Jana	1

Pozn.: Při rovnosti bodů rozhoduje nejvyšší dosažené umístění.

POD ZÁVOJEM TMY (3)

Ze starých nočníků

Nočník. Pod tímto slovem si téměř každý čtenář neznalý věci představí nádobu ukrytou pod postelí. Ale Průzkumníci vědí, že je to důležitý dokument pro hlídání tábora, do kterého se zapisují hlídky, obchůzky, buzení i přepady. Název je odvozen analogicky od slova deník. Občas se lze v něm dočíst zajímavé věci, různé básničky, vtípky a kresby. Hlídky se nudí a nehlídají. Výsledkem je pak ztráta vlajek, seker nebo se dokonce hlídka stane rukojmím. Ale to všechno k táboru patří.

Například 17. července 1978 měl hlídku do 23 hodin Ivan Fišer, přítel oddílu a dirigent kolínské filharmonie. Hlídal zřejmě poprvé, a tak si dodával odvalu zápisy do nočníku.

22.15 - Pochůzka v okolí tábora(áku)! Obchůzka pro mne skončila bez trapných následků.

22.25 - Někdo na sebe říká ze spaní strašné věci ... (bohužel není příliš rozumět, škoda).

22.45 - I další obchůzka proběhla bez nutnosti výměny spodního prádla. Možná, že se někdy ze mne stane hrdina. Jééé!

22.50 - Zdá se, že je všude relativní klid. Je takové ticho, až bych řval. Řvu alespoň vnitřně .....

22.57 - Nežli mně skončí služba hlídací (haf), dovolte mi ještě jeden skoroliterární slint:

Pásl jsem ovce na Bulovce,
jedl jsem přitom eidam,
přiletěla červená cihla,
na levou nohu pajdám.

Tantiémy včetně základního honoráře posílejte na adresu Ivan - Kolín - Evropa.

23.00 - Pokusím se předat službu.

I ze zápisů v nočníku lze odhadnout, jak hlídka hlídala. Například v roce 1991 hned druhou noc 22. července hlídali od 1 do 3 Pavel a Ještěr a po nich od 3 do 5 Helena a Lenka.

Pavel a Ještěr

2.45 - Vše OK - houkání sovy, jedno zahoukání vzadu na lávce, druhé u latrín - bylo to asi umělé houkání.

2.50 - Budíme Helču a Lenku.

3.00 - Předáváme hlídku, END.

Helena a Lenka

3.30 - Nechápeme, co si Ještěr vymýšlel za umělé houkání. Nikdo uměle nehoukal. A když si myslel, že je to umělé houkání, proč to nešel vyšetřit? Asi se bál. Je dobře, že je kulatý tábor, aspoň na mne nikdo nemůže čekat za rohem. Krysy vesele hryžou hangár, raději se na ně moc nedíváme, aby nesežraly nás.

4.00 - Začíná svítat. Imperialistický diverzant si ani neškrtně, jelikož by ho viděl i slepej. V lese někdo střílí, ale poněvadž žijeme v MÍRU, neuděláme poplach.

4.30 - Někdo si zpívá ve stanu a hlasitě mluví ze spánku, nebojíme se, neb lze si těžko představit halekajícího diverzanta.

Jako bychom Helenu slyšeli na vlastní uši. Byla hodně výřečná a vždycky si věděla rady, jak něco okecat. Škoda, že nepřišli skuteční diverzanti. Mohlo to být zajímavé.

Naproti tomu mladší tábornice Ještěrka a Jaruška přistupovaly k hlídání mnohem odpovědněji. Posuďte sami. Zápis pochází z 24. července.

1.00 - Převzaly jsme hlídku.

1.05 - I. obhlídka, vše OK.

1.10 - II. obhlídka, vše v pořádku, ale začínáme mít hlad.

1.20 - III. obhlídka. Vše v pořádku až u jídelny malý ježatý ježek.

1.40 - IV. obhlídka - vše OK.

1.45 - 2.00 - V.-VI. obhlídka. NĚKDO tady je.

Běhá za potokem a na kraji louky.

2.10 - Vzbudily jsme Sluněte, máme obavy, že někdo chce vniknout do tábora.

2.15 - VII. obhlídka. Po neznámém ani stopy.

2.20 - Už se zase objevuje, je ale opatrnější.

VIII.-IX. obhlídka.

Sluně jde spát, prozatím se nic vážného neděje. Slyšíme hlasité výkřiky ze spaní.

2.30 - Podezření, že by to mohl být ježek, nepřichází v úvahu.

2.40 - X. obhlídka. Vše OK. Neznámý není vidět ani slyšet.

2.50 - XI. obhlídka. Obcházíme pomalu a opatrně tábor. Zdálinky zatím není slyšet nic podezřelého.

2.55 - Poslední obchůzka.

Předaly jsme hlídku Honzovi a Martinovi.

Závěr: Pachatel neznámý, vyšetřování pokračuje.

Byl to ježek, nebo nebyl? Martin, který přebíral hlídku, pak píše, že ano. Zřejmě ježka po rozednění viděl. Ještěrka a Jaruška ale ježka potkaly také, a přesto tvrdily, že to ježek nebyl. Nicméně i kdyby byl pachatelem přece jen ježek, nesmějte se jim a vzpomeňte si na své noční zážitky. Děvčata naopak hlídala odpovědně a prokázala ve svých třinácti letech dostatek rozvahy.

Pokračování příště

SLAVNÉ VÝROKY

Holcmoš: Koza je manželka Káti?

Sysel: Dáme si nějakou inteligentní hru.

Martina: Radši něco pořádnýho, jen ne inteligentní.

Kuba: Dášo, tobě to dneska sluší.

Anča: Dáše to sluší vždycky, ale ty sis dneska umyl oči.

Sysel: Viděli jste hady tam v tom teritoriu?

Šárce není dobře.

Bréca: Šárko, nechceš přijít v pondělí s náma hrát karty? Chybí nám zelenej spodek.

Tomáš S.: Místo aby to hodila ptáčkům, tak to hodí Slavíčkoví.

Příprava nováčkovských zkoušek.

Šárka: Co by všechno měli znát?

Marian: Mě!

Tomáš S.: On Sysel doma zvedá ty činky.

Sysel: Jaký tyčinky?

O slovo se opět hlásí zima, a to je nepochybné znamení, že vánoce jsou za dveřmi. A za nimi hned Silvestr a Nový rok. Přejeme všem čtenářům Nouzovského Žurnálu všechno nejlepší a mnoho úspěchů v novém roce, totéž přejeme oddílu Průzkumník (raději nebudeme konkrétní, abychom to nezakřikli) a doufáme, že totéž přejí čtenáři i Nouzovskému Žurnálu, který příštím rokem zahajuje již druhé desetiletí své existence.

PF '97

